

ЧАСТИНА I

Хибні моделі поведінки, що створюють нерівність у коханні

Розділ 1. Закоханість

Насолоди і небезпеки пристрасті

Коли ми закохуємося, наші життя, ще вчора чорно-білі, раптом вибухають усіма кольорами. Нове кохання змінює наш спосіб мислення, відчуття та сприйняття. Воно розбурхує думки, хвилює емоції, робить прекраснішим усе, що ми бачимо, і змушує наш мозок продукувати потужні хімічні речовини, які відповідають за насолоду.

Коли моїми клієнтами є подружжя, я завжди прошу їх розповісти про те, як вони закохалися. Це дуже цінна вправа, адже вона нагадує їм про те, що легко забути в лихі часи: вони можуть дарувати одне одному так багато втіхи і задоволення. Я люблю звертати увагу саме на початок стосунків, тому що він відкриває силу-силенну інформації про те, чому ці люди разом, а крім того, часто містить у собі й зачатки нинішнього дисбалансу. Переважно вже на цьому етапі можна помітити ранні ознаки розладу у взаєминах. Це надзвичайно важливо зрозуміти, адже, як кажуть лікарі, «діагноз — це половина лікування».

ТРИ ЗАЛИЦЯННЯ

Я обрав кілька пар, чиї розповіді про знайомство та залицяння добре демонструють динаміку взаємин.

Пол і Лора

Пол, 35 років, адвокат, спеціалізується на податковому праві. Він говорить дуже конкретно, немов намагаючись приховати бурхливі емоції, які відчував, закохуючись у Лору, жінку, що змусила його відчути вершини щастя й глибини відчаю та збентеження.

Уперше я побачив її, коли вона влаштувалась у мою фірму. Лора була настільки привабливою, що я навіть думати не міг про те, щоб серйозно зацікавитися нею. Власне, я добре пам'ятаю той момент, коли роман здався можливим. Вона сиділа поруч зі мною на нараді, коли ми з колегою сперечалися про стратегію в одній корпоративній справі. Після суперечки Лора нахилилася до мене і прошепотіла: «Молодець, Бекере». Її зовнішність, парфуми, схвалення, гумор, природна доброзичливість — усе це раптом захопило мене. Під ту пору я вже тривалий час був самотнім, і в одну мить вона немов зруйнувала якийсь бар'єр.

Лора, 28 років, висока, вродлива жінка з сяйливим темним волоссям, мала саме такий намір. Вона вже до того звернула увагу на Пола, тому що їй сподобалася його авторитетність, а також те, що він...

...не здавався нахабою. Не хочу звучати марнославною, але мене вже трохи втомило постійне залицяння. А Пол зовсім не скидався на настирливого. Мені було цікаво уявляти, яким був би закоханий Пол. Я звернула на нього увагу, тому що він був дуже розумним і впевненим, та й у колективі його поважали. Мені також подобалось, який він мав вигляд. Пол був схожий на

професора, що днями не відходить з-за стола, але в цьому є свій шарм.

Як і більшість молодих пар, Пол та Лора не дуже добре знали одне одного до того, як між ними виникла симпатія. Однак в уяві кожного вже був доволі чіткий і романтизований образ партнера.

Дебора і Джонатан

Дебора, 33 роки, світловолоса вчителька образотворчого мистецтва у вищій школі, одягнена в стилі, що видає творчу особистість, зустріла Джонатана на вечірці у спільних друзів. Ветеран багатьох серйозних і напівсерйозних стосунків, Дебора не любила свою схильність втрачати голову у взаєминах. Вона пообіцяла собі бути самотньою протягом року, зосередивши всі сили на живописі та сподіваючись організувати виставку своїх робіт.

Джонатан, тесляр-підрядник, займався ремонтами і мав власну невелику, але успішну справу з кількома підлеглими. У свої сорок із чимось він був одружений лише раз і мав кваліфікацію бакалавра філософії. Дебора згадує про початок взаємин так:

Спочатку Джонатан мене не дуже вразив. Він мав не мій улюблений тип зовнішності — надто високий і худий, крім того, мені не подобаються бороди. Однак було щось принаadne в тому, яким замисленим і щирим він здавався. Я прямо сказала йому, що не хочу ні з ким зустрічатись, але він переконав мене повечеряти з ним «як друзі». Джонатан розповів мені про свій невдалий шлюб, про те, як дружина пішла від нього до іншого, і що я була першою жінкою, яка зацікавила його протягом останніх кількох років. Мені це лестило, та я все одно не відчувала до нього особливої пристрасті. Утім, він здавався милим і надійним, тому я погодилася зустрітись із ним ще раз.

Я запитав Дебору, чи не заперечуватиме вона, якщо я проводитиму зустрічі з Джонатаном окремо. Вона погодилася. Під час однієї

з двох розмов, які я мав із Джонатаном, я запитав, що приваблює його в Деборі від самого початку.

Я не дуже люблю вечірки і, власне, вже збирався йти додому, коли побачив Дебору. Мені сподобалось, як вона була одягнена, дуже незвичайно, і я відчув споріднену душу. Вона здавалась обережною, але мені це подобалось. Я не люблю жінок, які швидко розпочинають стосунки і вимагають до себе забагато уваги. Я був у захваті, коли після нашої зустрічі побачив, що моє враження про неї таки виявилось правильним. І я був просто щасливий, коли вона погодилася зустрітись зі мною ще раз, тому що до цього Дебора говорила, що не хоче розпочинати взаємини.

Доволі часто буває, що однобічна симпатія, як у Джонатана, провокує романтичні почуття в когось, хто був спочатку байдужим, як Дебора. Так трапляється тому, що перспектива стати щасливим за допомогою взаємин виявляється надто привабливою.

Бет і Майлз

На відміну від перших двох пар, Майлз і Бет були вже подружжям, коли прийшли до мене на прийом. Вони познайомилися чотири роки тому, невдовзі після того як Майлз почав керувати рестораном — шикарним, але на той момент уже не настільки прибутковим, як раніше. Чоловік створив новітній масштабний дизайн інтер'єру й оновив штат працівників, спромігшись знову зробити заклад успішним. Частиною його плану була ретельно продумана рекламна кампанія — її організувала Бет, що очолювала відділ зв'язків з громадськістю. Жінці тоді виповнилося 35 років. За рік до того вона розірвала тривалі взаємини і відтоді не мала серйозних стосунків. Майлзу було 32 роки, і в місті він мав репутацію невинного парубка. Бет згадує, як вони вперше зустрілись у її офісі:

Коли я вперше побачила Майлза, мені запаморочилось у голові. Він поведився дещо нахабно, за перебігом його